

SLÁVA TOL-ISARU

V dobách moudrých Arvedanů,
slávy v městě božských synů,
než zub času po staletí,
ve spár děsu vložil Taru,
síla rodu, bez prokletí,
moudrost,
vládla v městě Tol-Isaru.

Krajinou nesl se ptačí zpěv,
zlatými věžemi otřásal zvon,
do temných stínů zaklet byl hněv,
ani smrt, ani zmar,
spravedlnost, božský dar,
vznešený byl Tol-Isar.

V dobách dobrých Arvedanů,
slávy v městě božských synů,
kdež se ztrácel slunce svit,
démon jež by zhubil Taru,
v srdci hory dobře skryt,
dobro,
vládlo ve zdech Tol-Isru.

Město jak z mramoru zářilo dál,
však temný zvon roztřásl trůn,
v míru už naposled zavládl král,
nejen smrt, však i zmar,
bezpráví a krutý Khar,
bezmocný byl Tol-Isar.

To konec starých Arvedanů,
slávy v městě božských synů,
když Kharovy Osud přál,
do spár děsu pohřbil Taru,
v městě duchů, hřbitov stál,
ticho,
vládne ve zdech Tol-Isaru ....